

מעשה שושנה

ויהי איש אחד בארץ כבל ושמו יהויכן ולקה אשה יפה ושמה שושנה
 בת טובים ויראת ה' והאיש יהויכן מכובד וגדול בתורת משה והיו כל היהודים
 המיד בביתו כי לא היה כמותו בדורו והיה לו גנת ביתן ואשתו יוצאה בן
 ורוחצת בצנעה מפני ההום, ומנו הקהל שני זקנים לשפוט את העם והיו בבית
 יהויכן השכם והערב לשפוט את העם הכא לפניהם, וים אחד האו יוסות
 שושנה ונכער לבס אחריה לרעה והסרדו תקנותם משמים וחלקם מן הצדיקים
 ילא פרסמו זה לזה וזע לבסם, וכשהלכו הקהל דברו יחד והלכו להם, ומרוב
 יקיד יצר הרע הויו באותה שעה לא יכלו לעצור רוחם יותר ואו הודיעו זה
 לזה ודונם ולקחו עיניה להטעותה ונתיאשו מנפשים והיו ככל יום מארבים
 לבעלה ולא נהו, וים אחד הלכו כולם לביתם והם נשתירו כמנהגם הרע ולא
 פרו עיניהם ולבם מארב לחטוא, ונכנסה שושנה בן לרחצה ושתי אמהותיה
 עמה ושכחה הישמן לסוכה והשלח אמהותיה להביא הישמן ותאמר להן געלו
 הדלה אחרי צאתכן, וכן עשו והיא נשארה יחידה בן והזקנים נסתרו בן קודם
 לכן כי ידעו מנהגה שבאה לרהין שם תמיד, וכשפשטה בגדיה מעליה תפשוה
 ואמרו לה ישכני עמנו, ואם תמאני נעיד עליך כי עם בחור ישכנת ותפחד מאד,
 אמרה בלבה מה אעשה איני יכולה להמלט מידי הרשעים האלה טוב לי אפולה
 ביד ה' פודה ומציל כי קרובים רחמי, מיד צעקה בקול גדול הושיעני אלקי
 מן הבוגדים בך ואף הם צועקים כנגדה והעידו עליה שקר אי וונה נשכחה
 נבעלת לפדין אחד ורצינו להנפישו זכרת, ולקול המינס בא בעלה וכני ביתה
 ונכנסו בן וראו שתפשוה הזקנים ומעדין עליה שראו שנאפה ורצו להביאה
 לבית דין ותמהו כל קרוביה וידעיה על הדבר כי לא נשמע ולא נראה מעולם
 עליה כזאת, והיו ממחרת נתקבצו כל הקהל לבית יהויכן בתמול שלשום
 והזקנים עמהם יקומו ועידו דאינו את האשה הזאת נכנסה לך ובחור אחד
 עמה ונבעלה לו והלכנו לתפישו ונשפט ממנו, ויאמינו העם דבריהם כי נראו
 הזקנים טובים למראה עינים יראי חסא, ותכא האשה לפניהם, והיא כסתה

⁴ בצנעה) כ"ה ליעלציעק (ה"ו 28—126): כצינה.

⁶ והסרדו) כ"ה: ולקה.

⁷ תקהו) כ"ה מוסף: לביתם, דברו . . . להם) כ"ה: נתנו דברים זה לזה
 והלכו אף הם.

⁹ להטעותה) כ"ה: להטעותם, כ"ה: להרעותה, מנפשים) כ"ה: מנפשותם.
 כ"ה: מנפשים.

^{10, 11} מארבים לבעלה) כ"ה: מרבים למעלה.

¹¹ מארב לחטוא) כ"ה: מרבות על הרעה.

¹² רחמי) עיין ש"ב כ"ד י"ד: כי רבים רחמי.

¹⁸ הם . . . כנגדה) כ"ה: צעקי.

^{23, 24} לך . . . לך) כ"ה: בנינת הביתן ושתי אמהותיה עמה (שלחה אמהותיה וכא בחור.

סניח מפני הקהל כי היתה בה עונה יתירה ויבאו אליה הרישעים הזקנים בבקש
 ויסירו הצעירי מפניה מדוב הרחוקים הקשה להשביע עינם הרע ממנה ויאמרו
 אי וזנה עכשו את מתביישת ולא נתביישת אתמול מניאוסך ודנו עליה למות
 והיו מוציאין אותה להריגה ותלתה עיניה לשמים ואמרה דיין אמת שופט צדק
 עד נאמן הושיעני ממיתה שקר ואל אחיה הזמאת בעיני הבריות כי גלוי לפניך
 שאין לי משפט מות ואל יתקיימו בי דברי הרשעים האלה וישמע הי לקולה
 וישלה לה מושיע ויער המקום יח דניאל ויצעק ויאמר אלקי הרחוח נקנו
 ממיתה הצדקת הזאת וישמעו העם ויאמרו מי קול המדבר? ויען אני הוא דניאל
 והיה נער וישאלוהו העם למה תדבר כזאת? ויען אותם בני מות אתם שתהרגו
 נקי צדיק בלא הקור דין אמרו לו ומה נעשה? אמר להם המתונו ואחקור
 הדבר אם אמת הוא וישוכו האשה ויבאו כל העם לפני דניאל ויאמרו לו
 העדים למה תאמר שלא להמית האשה כזאת עשתה ויאמר להם שבו וישכו
 ויסרד העדים זה בזה וישאל לאחד אמור לי זקן אשמאי האמת ואל תבחר
 ממני ראה ישאתה מימת כי המלאך עומד וחותר ראשך אם תכזב תחת איוז
 אילן מצאת אותה אמר לו תחת אלו אמר דניאל לעם הרי זה חייב מיתה
 שהעיד שקר שאין אלו בנג הביא השני אמר לו זרע קין אין אתה בא מורע
 בשר כך הייתם עושים בארצנו לפתות בעדות שקריכם הגערת היפות ובאנו
 להרסה ולקלם על ירכם תודה האמת הרי מלאך עומד וחרבו שלופה בידו
 לנחך כמתניך הגד לפני העם תחת איוז אילן מצאת אותה אמר לו תחת דלוב
 אמר דניאל לעם הרי זה בן מות שהעיד שקר שאין דלוב בנג ראו העם
 שהכרישם בהכמתו ויעשו לזקנים כאישר זממו לעשות לצדקת ופטרודה בשלום
 כי לא היה עליה משפט מות והעדים נהרגו והישב גמולם בראשם ומדיומם
 ההוא והלאה נתגדל דניאל בעיני העם וירב בינתו ואבי שושנה ואמה וקרוביה
 ויודעיה ובעלה יהויכן ובניה ואנשי ביתה נתנו שבת ויודיה להי אלקי הצבאות
 על כל הטובה שנמלם שנוצלה החסידה הזאת מכף איביה כן יעקר הצור כל
 הקמים על ישראל ליעה ויראו וישמח לבינו.

³⁷ הרחוקים) כן נמצא בב"ה. בכ"י: הרחוקים.

³⁸ דניאל) גרסת ב"ה. בכ"י: דניאל.

⁴⁰ אילן) בכ"י: אילן. תחת אלו) ב"ה: כאלן.

⁴¹ קין) ב"ה: קין.

⁴² בשר) ב"ה: יהודה. תחת דלוב) ב"ה: בתוך דלוב.